

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ר"ח ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ובלעם קרי לון מחזה שדי, דאינון נפל וגלוי עינים.

תרגום לעברית

אשר מחזה שדי יחזה. מה זה מחזה שדי? אלא הם נפל וגלוי עינים. ואלו הם עז"א ועזא"ל. נפל - זה עז"א, שהעמיקו הקדוש ברוך הוא בעמק החשך, ויושב בעמק עד צוארו כמו שאמרנו, וחשך נזרק בפניו, ולכן נקרא נפל. נפל פעם אחת מהשמים, ונפל פעם אחרת אחר כך בעמק החשך. עזא"ל - הוא גלוי עינים, שהרי לא נזרק חשך עליו, שלא התחזק ולא הרגיו למעלה כמו אותו שלמעלה. ובלעם קרא להם מחזה שדי, שהם נפל וגלוי עינים.

טקסט הזוהר

ובהוא זמנא, לא אשתאר בעלמא, דישתכח גבייהו, בר איהו. ובכל יומא, הוה אסתים באינון טורי עמהון. הדא הוא דכתיב, ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם. מהררי קדם ודאי, ולא מארץ בני קדם.

ובאותו זמן לא נשאר בעולם מי שימצא לפניהם, פרט לו. ובכל יום היה נסתר באותם הרים עמקם. זהו שכתוב ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם. מהררי קדם בודאי, ולא מארץ בני קדם.

טקסט הזהיר

אמר רבי שמעון, כמה זמנין אמינא מלה דא, ולא מסתכלי חברייא, דהא קודשא בריך הוא לא שריא שכינתא, אלא באתר קדישא, באתר דאתחזי לשריא עלוי. וכן קודשא בריך הוא מכריז ואמר, (דברים יח) לא ימצא בך מעביר בנו וגו'. והוא דאיתי (ס"א אתי) לאתערבא בהדייהו.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון, כמה פעמים אמרתי לך דבר זה, ולא מסתכלים החברים, שהרי הקדוש ברוך הוא לא משרה שכינתו, רק במקום קדוש, במקום שראוי להשרות עליו. וכן הקדוש ברוך הוא מכריז ואומר, (דברים יח) לא ימצא בך מעביר בנו וגו', והוא שפא (בא) להתערב אתם.

טקסט הזהיר

אלא זכאה חולקיהון דישראל, דקודשא בריך הוא קדיש לון לשריא בינייהו. והיינו דכתיב, (דברים כג) כי יי אלהיה מתהלך בקרב מחניך וגו'. ובגין דהוא מתהלך בקרב מחניך, כתיב והיה מחניך קדוש וגו'. וכתיב (ויקרא כ) והייתם קדושים וגו'. וכתיב (ויקרא יח) אל תטמאו בכל אלה וגו'. וכתיב (ויקרא כ) ואקץ בם וגו'. דלא יכילנא לקרבא גבייהו, ושרו לי לבר. זכאה חולקיהון דישראל, וזכאה חולקיהון דנביאי מהימני קדישי, דאינון קדישין, ואית לון חולקא לאשתמשא בקדושה עלאה. (במדבר כ"ב) ותרא האתון את מלאך יי נצב בדרך וחרבו שלופה בידו, (ס"א בדרך), בההוא ארחא דהוה אשתקע (ס"א אשתכח) בגווה. וחרבו שלופה בידו, וכי אי איהו נפיק

לְקַבֵּל הָאֵל אֶתוֹן, מֵאִי בְּעֵי חֶרֶבָא. וְאִי אִיהוּ נָפִיק לְקַבְּלִיהָ דְּבִלְעָם, אָמַאי חֲמַת
אֶתְנִיה, וְאִיהוּ לֹא חֲמַא. אֲלֵא כֹּלָא אֲזִדְמִן. הָהוּא מִלֵּאכָא מְזִדְמִן לְקַבְּלִיהָ דְּאֶתוֹן, לֵאפֻקָא
לָהּ מִן הָהוּא אֲרֻחָא דְּאֶתְטַעֵן בָּהּ. וּבְמָה. בְּרַחֲמֵי. וְאֲזִדְמִן לְקַבְּלִיהָ דְּבִלְעָם, לֵאעֲנִשָּׂא לִיהָ,
עַל דְּאִיהוּ הָוָה בְּעֵי לְמִיָּהָ בְּרִשׁוּתִיהָ, וְלֹא בְּרִשׁוּתָא אֲחֵרָא (ס' א' דלעילא).

תרגום לעברית

אֲלֵא אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִדְּשָׁם לְשֵׁרוֹת בֵּינֵיהֶם. וְהִינּוּ מַה
שֶׁכָּתוּב, (שם כג) כִּי ה' אֱלֹהֶיהָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶה וְגו' . וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב
מַחֲנֶה, כָּתוּב וְהָיָה מַחֲנֶיהָ קְדוֹשׁ וְגו' . וְכָתוּב (ויקרא כ) וְהִיִּיתָם קְדוֹשִׁים וְגו' . וְכָתוּב
(שם יח) אֵל תִּטְמְאוּ בְּכָל אֵלֶּה וְגו' . וְכָתוּב (שם כ) וְאֶקֶץ בָּם וְגו' . שֶׁלֹּא יְכַלֵּיתִי לְקֶרֶב
אֵלֵיהֶם, וְהִשְׁרֹו אוֹתִי בַחוּץ. אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְאֲשֶׁרִי חֲלָק הַנְּבִיאִים הַנֶּאֱמָנִים
הַקְדוּשִׁים, שֶׁהֵם קְדוֹשִׁים, וַיֵּשׁ לָהֶם חֲלָק לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בַּקְדֻשָּׁה הָעֲלִיוֹנָה. וְתֵרָא הָאֶתוֹן אֶת
מִלְּאָהּ ה' נָצַב בַּדֶּרֶךְ וְחִרְבּוֹ שְׁלוּפָה בִּידּוֹ. (בדרך), בְּאוֹתוֹ דֶּרֶךְ שֶׁהָיָה שׁוֹקֵעַ (נמצא)
בְּתוֹכָהּ. וְחִרְבּוֹ שְׁלוּפָה בִּידּוֹ, וְכִי אִם הוּא יֵצֵא מוֹל הָאֶתוֹן הַזֶּה, לְשֵׁם מַה צְרִיךְ חֶרֶב?
וְאִם הוּא יוֹצֵא מוֹל בִּלְעָם, לָמָּה רָאִתָּה הָאֶתוֹן שָׁלוֹ, וְהוּא לֹא רָאָה? אֲלֵא הַכֹּל הַזֶּדְמִן.
אוֹתוֹ מִלְּאָהּ מְזִדְמִן מוֹל הָאֶתוֹן לְהוֹצִיָּאָה מֵאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ שֶׁנִּטְעַן בָּהּ. וּבְמָה? בְּרַחֲמִים.
וְהַזֶּדְמִן מוֹל בִּלְעָם, לְהַעֲנִישׁוֹ עַל שֶׁרָצָה לְלַכֵּת בְּרִשׁוּתוֹ וְלֹא בְּרִשׁוּת אֲחֵרָת (שלמעלה).

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הַשְׁתָּא אֵית לְשִׁאלָא, אִי מְלוֹי הוּוּ אֶתְיִין מִסְטָרָא דְּכִתְרִין תַּתְּאִין, וְלֹא
מֵאַתְר אֲחֵרָא, אָמַאי כְּתִיב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם וְגו' , וְאֵךְ אֶת הַדָּבָר וְגו' . אָמַר רַבִּי
יִצְחָק (בגניניהון דִּישְׂרָאֵל אֶתְהַדֵּר מִלֵּאכָא לְמַלְלָא עֲמִיָּה. דְּאִי תִימָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מְלִיל עֲמִיָּה וְהוּא אָמַר אֵךְ אֶת הַדָּבָר וְגו' . חֶסֶם וְשָׁלוֹם דֵּהָא הָהוּא מִלֵּאכָא אָמַר לִיהָ וְאִפֹּס
אֶת הַדָּבָר וְגו' , דְּאִי תִימָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בִּלְעָם וְגו' .) הֵכִי אוֹלִיפְנָא. דְּהָאִי אֱלֹהִים

דִּהְכָא כְּלָהּ מִלְּאָכָא הָוָה. וְהָהוּא אִיהוּ אֶתֶר דְּאֵתִי מִסְטָרָא דְדִינָא קִשְׁיָא, דְּבִיָּה אֲחִידָן חֵילָא וְתוֹקְפָא דְאֵינוֹן כְּתָרִין תַּתְּאִין, דְּהָוָה מְשַׁתְּמֵשׁ בָּהּ בְּלָעָם. וּבְגִין כֵּךְ, וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם. דְּלִזְמַנִּין אֶתְקַרִי מִלְּאָכָא בְּשֵׁמָא עֲלָאָה.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, כעת יש לשאל: אם דבריו היו באים מצד כתרים התחתונים ולא ממקום אחר, למה כתוב וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם וגו', ואך את הדבר וגו'? אמר רבי יצחק, (בשביל ישראל חזר המלאך לדבר אתו. שאם תאמר שהקדוש ברוך הוא דבר אתו, והוא אמר אך את הדבר וגו' חס ושלום, שהרי אותו מלאך אמר לו, ואפס את הדבר וגו'. שאם תאמר, ויאמר אלהים אלבלעם וגו') כך למדתי, שהרי אלהים של כאן, כלם מלאך היה. ואותו הוא מקום שבא מצד דין הקשה שבו אחוזים כח ותקף אותם כתרים תחתונים שבלעם היה משתמש בהם. ומשום כך, וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בְּלָעָם. שֶׁלְּפַעֲמִים נִקְרָא מִלְּאָךְ בְּשֵׁם עֲלִיוֹן.

טקסט הזוהר

ותט האתון מן הדרה, סטאת מן ההוא ארחא, דהות טעינא מסטרא דדינא קשיא, לקבליהון דישראל. ובמה חמא בלעם, דהיא סטאת מההוא ארחא. אלא הכי אמר רבי שמעון, דאפילו בארחא, בעא לאבאשא להו לישראל, בחילא דאתגיה. וכיון דלא סליק בידוי, מה כתיב, וַיָּבֹא אֶתְּהָא מִמֶּלֶךְ. אטען לה, ואלפש לה, בזרזי דינא קשיא תקיפא. הדיא הוא דכתיב במלך. במלך דייקא. דאיהו דינא קשיא תקיפא. במלך לא כתיב, אלא במלך.

תרגום לעברית

ותט האתון מן הדרה, סטתה מאותו הדרה, שהיתה טעונה מצד דין הקשה כנגד ישראל. ובמה ראה בלעם שהיא סטתה מאותו הדרה? אלא כך אמר רבי שמעון, שאפילו בדרה רצה להזיק לישראל בכח אתונו. וכיון שלא עלתה בידו, מה כתוב? וַיָּבֹא

את האתון במקל. הטעין אותה והלביש אותה בזרועי דין קשה וחזק. זהו שכתוב במקל, במקל דוקא, שהוא דין קשה תקיר. במקלו לא כתוב, אלא במקל.

טקסט הזוהר

פוק חמי, כמה תקיפא חכמתא דההוא רשע, ותיאובתא דיליה לאבאשא להון לישראל, דאיהו אשגח לנפקא מרשותא דלעילא, בגין דתיאובתיה לאתייקרא, ולאבאשא להו לישראל. (במדבר כ"ב) ויעמוד מלאך יי במשעול הכרמים וגו'. מה כתיב לעילא, בקדמיתא כתיב, ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה, ותלך בארץ מישר, מסטרא דשדה, (אתער) וארכינת ממה דהיה בה. ויה בלעם את האתון להטותה הדרך לאסטאה לה מההוא ארץא דשדה. אמר רבי יוסי, בין מלאכא ובין בלעם הות אתנא בעאקו. לבתר כד חמא בלעם, דלא הוה יכול, כדין ויה את האתון במקל. כמה דאתמר.

תרגום לעברית

צא וראה כמה תקיפה חכמתא אותו רשע ותאותו להזיק להם לישראל, שהוא השגיח לצאת מרשות שלמעלה בגלל תאותו להתכפד ולהזיק להם לישראל. ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים וגו'. מה כתוב למעלה? בהתחלה כתוב ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה. ותלך בדרך ישר, מצד השדה, (התעוררה) ונטתה ממה שהיה בה. ויה בלעם את האתון להטותה הדרך, להסטותה מאותו דרך של השדה. אמר רבי יוסי, בין המלאך ובין בלעם היתה האתון במצוקה. אחר כך ראה בלעם שלא היה יכול, אז ויה את האתון במקל, כמו שנתבאר.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ר"ט ע"א) ♦

טקסט הזוהר

ויעמוד מלאך יי וגו'. אמר רבי אבא, כמה אית לן לאסתכלא במלי דאורייתא, הני קראי רמיזי

וַיַּעֲמֵד מֶלֶאךָה' וְגו'. אָמַר רַבִּי אֲבָא, כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְהִסְתַּכֵּל בְּדַבְרֵי הַתּוֹרָה. פְּסוּקִים אֵלּוּ רְמוּזִים בְּחֻמְכָּה עֲלִיוֹנָה. וְכִי לְחֻנָּם יֵצֵא מֶלֶאךָה' זֶה לְהִרְאוֹת לְאַתּוֹן אַחַת, אוֹ לַעֲמֵד מוֹלֶה בֵּין הַכְּרָמִים פַּעַם כָּאֵן וּפַעַם כָּאֵן? אֲלֹא הַכֹּל סוּד עֲלִיוֹן הוּא, וְהַכֹּל רָצָה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּדִּי לְהִגֵּן עַל יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִשְׁלָטוּ בָּהֶם מִיָּנִים רָעִים, מִשּׁוֹם שֶׁהֵם חִלְקוּ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.